

[Statsministeren]

samling har så i stedet og med overvældende flertal behandlet og vedtaget en resolution om forholdene i Afghanistan, men for det første er generalforsamlingens resolutioner som bekendt ikke bindende for medlemslandene, og for det andet indeholder generalforsamlingens resolution ikke nogen anbefaling af økonomiske sanktioner.

Jeg mener, at vi må tage denne situation til efterretning. Den danske regering kan imidlertid ikke af den grund undlade alene og sammen med ligesindede lande at overveje, hvilke modforholdsregler der eventuelt bør træffes i anledning af Sovjetunionens optræden i Afghanistan. Regeringens overvejelser om dette spørgsmål er stadig væk ikke endeligt afgjort, men jeg håber at kunne sige mere herom efter mødet i det udenrigspolitiske nævn, som jo finder sted den 18. januar.

Ib Christensen (DR):

Jeg takker statsministeren for svaret, selv om det jo ikke var særlig oplysende med hensyn til, hvad der senest er truffet af beslutninger eller ført af forhandlinger i NATO- og EF-regie i denne sag. Jeg vil gerne stille statsministeren det supplerende spørgsmål, som jeg sådan set allerede stillede før, men gerne vil have statsministerens svar på, nemlig om man i De Forenede Nationers generalforsamling forbereder at stille forslag om eventuelle økonomiske og handelspolitiske sanktioner, idet det er min opfattelse, at det stadig væk bør være i De Forenede Nationers generalforsamling, da sikkerhedsrådet er lammet af sovjetisk veto, at man mobiliserer verdensopinionen, og at det bør være på grundlag af eventuelle henstillinger fra De Forenede Nationers generalforsamling, at man fra dansk side, fra EFs side og fra andre landes side foretager handelspolitiske skridt direkte med baggrund i en sådan vedtagelse. Jeg befrygter også, at man, hvis man ikke gør det, men det er en række NATO-lande og EF, der foretager disse sanktioner, optrapper en konfrontation, der afleder opmærksomheden fra Afghanistan, og som i øvrigt kan have farlige perspektiver og kan frastøde en række alliancefri lande.

Alfred Hansen (DR):

Efter Sovjetunionens indtrængen på afghansk område kommenterede vor udenrigsminister situationen som værende noget, man måtte tage afstand fra. Jeg mener, at den rigtige reaktion over for Sovjetunionens indtrængen i Afghanistan burde være en kraftig fordømmelse. Jeg er derfor betydelig mere tilfreds med statsministerens kommentarer til situationen, idet statsministeren sagde, at han beklagede, at ikke også Sovjetunionen kunne være med til de initiativer, som FNs sikkerhedsråd havde taget, men havde nedlagt veto.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om jeg har fortolket det rigtigt, når jeg føler, at statsministeren ønsker at fordømme det, der er sket i Afghanistan fra Sovjetunionens side. Jeg vil samtidig gerne spørge, om statsministeren er enig i det synspunkt, at EF er et dårligt instrument til at føre dansk sikkerhedspolitik og dansk udenrigspolitik igennem. Jeg ved, at tidligere, i 1978, kommenterede EF situationen i Iran, men den danske regering som sådan forholdt sig tavs. Jeg er personlig meget bekymret for den udvikling, som jeg føler har fundet sted i de seneste år, siden vi blev medlem af EF, nemlig at dansk udenrigspolitik og sikkerhedspolitik i højere grad kanaliseres gennem EF og harmoniseres med de øvrige EF-landes sikkerheds- og udenrigspolitik. Jeg vil gerne have statsministerens kommentar til, om ikke EF er et dårligt instrument til at føre dansk sikkerhedspolitik og udtale sig om dansk udenrigspolitik.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan til det første spørgsmål stillet af hr. Ib Christensen sige, at jeg ved ikke, om man i øjeblikket forbereder nye konkrete sanktioner eller beslutninger i FN på det område, som hr. Ib Christensen omtaler. Jeg ved rent faktisk ikke, om noget sådant finder sted, og indtil videre må jeg sige, at det gør man nok ikke, men jeg ved det ikke.

Det andet punkt er, at man ikke skal medvirke til, at den internationale situation bliver oprappet. Vi har en naturlig forpligtelse til som et frit land i den vestlige verden at markere, at vi er meget utilfredse med og også meget nervøse for det, der er sket i form af de sovjetrussiske troppers besættelse af Afghanistan, og det har vi ved flere lejlig-